

Portugál (filmzene)

"Jó kis szomorúság, egyszer odamegyek,
Hogy mondjam el, ez egy Portugál dolog,
A napot nézik és fáj a szívük,
Egyszer elmegyek, majd ott rád gondolok."

Miért éppen Portugália

Keveset tudtam Portugáliáról azelőtt, hogy ezt az 5 hónapot eltöltöttem ott. Sosem találkoztam egyetlen portugállal sem előtte, és a szokásaik, életstílusuk is ismeretlen volt számomra. Menni akartam, mert vonzott a távolság, az óceán, és az ismeretlen.

Felkészülés

Legalább fél évem volt rá, hogy felkészüljek, mi vár rám. A [CIA World Factbook](#)-ból néhány száraz adat kiderül. Érdekes, hogy Magyarországgal közel azonos a területe és a lakosok száma. Egyik kedvenc oldalam a [Wikipedia](#). Ebben órákra el tudok merülni. Érdekes még végigolvasni az Index fórumát - [Úticél: Portugália. De ott merre?](#) A [Tempus](#) fórumában pedig találtam kint tanuló magyarokat, akikkel megbeszéltem, hogy [Portoban](#) találkozunk.

A nyelvet először magamtól próbáltam megtanulni. A [De Tudo Um Pouco](#) a legjobb online nyelvkönyv, amit felleltem. Tartalmaz nyelvtant, szöszedetet. Az első három lecke és a kiejtési útmutató hanganyagot is tartalmaz (Quicktime szükséges). Később találtam tanárt is, aki a kiejtésben sokat segített. Sajnos nyelvtanfolyamból nincs nagy kínálat, de a Múzeum körúton az ELTE-ben lehet találni Portugál szakosokat. A "Como se diz em Portuguese" című könyvet ajánlották, ajánlom én is (nagy zöld-piros könyv, kislánnyal). Érdekes még a [BBC - Languages](#) oldalon szétnézni.

3000 km

Busz? Kb. 40 órás az út, és még drága is.
Vonat? Mi van, ha a 15 átszállásból az egyiket elvétem?!
Kocsi? Nem rossz, helyben még jól jöhet, de a 30 óra vezetés sok lenne.
És ki adna kölcsön 5 hónapra egy autót?!
Marad a repülő. A retúrjegyet adókkal együtt kb. 400 Euróért vettem.

Azóta már vannak Budapestről is [fapados](#) járatok. Három nemzetközi repülőtér is van (Lisbon - LIS, Porto - OPO, Faro - FAO), de sajnos Portóba még nincs közvetlen járat Budapestről. "Volánbusz" társaságból viszont legalább hat van, és mivel így nagy a verseny, viszonylag olcsó. Portóba a Renex nevű indítja a legtöbb járatot (Faro-Porto kb. 9 órás út, max. 20 Euro).

Megérkezés

A portói reptér

Frankfurtban öt órát kellett várnom az átszállásra, de így legalább nem aggódtam Európa legnagyobb repterén, hogy lekésem a portói gépet. Az átépítés alatt álló portói reptér valóban egy dél-amerikai banánköztársaság benyomását kelti, ahogy ezt egy internetes fórumon olvastam. Nem vár senki, csak a kollégium címét tudom. Taxira nem akarok költeni 12-16 eurót, és különben is zsebemben a kinyomtatott "[bky](#)" térkép. Az "AeroBus" vezetője szerencsére beszél angolul, elmondja, hogy a buszon vett 2.60 eurós jeggyel egész nap utazhatok, és hogy majd szól, hol szálljak le. A végállomáson szól, ami a Praça Liberdade-n van. Ez a központban van, és rengeteg busz indul innen. Én a 79-est választom, mert ennek van megállója a kollégium utcájában. Rossz döntés volt. Nem vettem észre a sok kerülőt a térképen, ráadásul mindenki az FC Porto meccsre igyekszik - természetesen kocsival - így a szűk utcákban 0,5 km/h sebességgel lehet haladni.

Végre itt az Rua de Almeida Valente megálló. Úgy számolom, hogy 3 és fél órát buszoztam, de később rájöttem, hogy elfelejtettem átállítani az órám: így már csak 2 és fél. A kollégiumot nem látom, ezért megkérdezem az első szembejövőt. Mutatom neki a címet, és kézzel-lábbal elmagyarázom, hogy egy olyan helyet keresek, ahol "estudantes"-ok laknak. Viszont a házsámot összekevertem az irányítószámmal, ami neki sem tűnik fel. Túlságosan is segítőkész, és megkérdez még négy másik embert. Természetesen egyik sem beszél angolul. Nem győzők hálálkodni a segítségéért, és már azon küzdök, hogy elbúcsúzzak tőle. Elrángat egy diákhhoz, aki szintén nem tudja, hol van a kóli, de elkísér az iskoláig. Itt már több szerencsével járok. Ekkor már szakad az eső, én pedig kezdem úgy érezni magam bőrrönddel és hátizsákkal felpakolva mint egy bohóc. Legújabb segítőttemmel várunk még fél órát, hogy elálljon az eső (nem áll el). Még öt perc és megérkeztem.

Kollégium

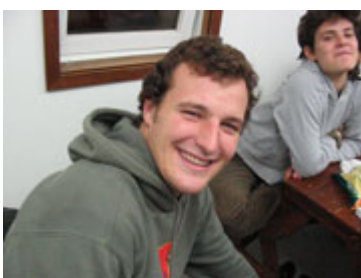

Kollégium, Rua Coronel Almeida Valente 330

A kollégium gyalog öt percre van az iskolától, viszont a központtól busszal 45-60 percre, a forgalomtól függően. Havi 90 euróba kerül, plusz 90 euró kaució. A szobák a magyar viszonyoknál jobbak, a németnél rosszabbak. Egy szobában ketten laknak, és a szobából nyílik a zuhanyzó, amit a csak a szomszédokkal kell megosztani. Az ERASMUS-osok egy szobába kerülnek, én egy spanyol srácot fogtam ki. Szerencsém volt, mert ő beszél a "Basic English"-t. Ez három, de leginkább egy igeidőre korlátozódik.

A kollégiumban szigorú szabályok uralkodnak. A kulcsot mindig le kell adni, és a bejáratot csak a portás tudja nyitni. A szintenként közös konyhát a szintfelelős által beosztott rend szerint kell takarítani. Csak mikrosütő van, de tilos benne főzni. Edények nincsenek, viszont van TV. A hűtő tiszta rozsdá, mert nem csukódik be, ezért állandóan csöpög, amítől tiszta rozsdá. Hamar beszerezek egy hűtődobozt, hogy ne ázzon szét a kajám.

Mosási szándékot egy nappal előre jelenteni kell, és egy héten csak egyszer lehet mosni. Nagy nehezen elkérem a kulcsot ("Quero o chave para lavandaria, por favor!"), és irány az alagsor. Ahogy külön van fiú- és lányszint, ugyan úgy megkülönböztetik a mosó- és szárítógépeket. Ezzel csak az a baj, hogy a fiúk szárítójában a fűtőszál nem működik, így

Külsős vendégünk még nem tudja, hogy hamarosan menni kell

A portás barátságosan közli, hogy a látogatási időnek 11-kor vége

persze két óra után is vizesen vehetem ki a ruhám.

Felmegyek a legfelső szintre, ahol egy teraszt találok helyes kis székekkel, asztalokkal, mint egy Liszt Ferenc téri kávézóban. Az ajtó zárva. A portás közli, hogy nem lehet kimenni, csak akkor, ha levelet írok a SASIPP-nek. A SASIPP-nek természetesen nincs e-mail címe. Ugyan ebbe a problémába ütközöm, amikor a kerti grillsütőkről kérdezek.

A szobatársam bemutat a többi koleszos ERASMUS diáknak: 2 spanyol lány, akik még kevésbé tudnak angolul, valamint 4 görög, akik viszont nagyon jól. Ők mindig nagyon udvariasak, ha meglátnak csak angolul beszélnek, még egymás között is. Velük jutottam arra, hogy ez kollégium, olyan mint egy börtön: ha látogatónk jön, annak le kell adnia az igazolványát, és este 11-ig el kell hagynia az épületet. Ha valaki ott szeretne aludni, akkor levelet kell írni a SASIPP-nak..

Iskola

A gólyák élete

A szobatársam megmutatja a nemzetközi irodát. Itt Alexandra Trinçao fogad. Körbevezet az [iskolában](#), megmutatja a "kantint" és a könyvtárat. Három helyen is lehet enni. Nekem a "Bar estudante" tetszik a legjobban, a másik kettőben ui. előző nap kell fizetni az ebédért, és itt a légkör is sokkal barátságosabb. Az ebéd (prato de dia) 2.25-be kerül: 2-3 étel közül lehet választani + ásványvíz + leves vagy édesség. Az első nap kagylót eszem, ami nekem meglehetősen furcsa így menzán. Kicsit jobban is megtisztíthatták volna, mert ropog a homok a fogam alatt. A leves minden nap ugyan az a "sopa verde" (zöld leves), amiből valahogy kifelejtették a fűszereket. Később inkább az édességet választom.

Alexandra irodájából még megbeszélek egy találkozót a projektvezetőmmel telefonon.

Terasz a kantinnál

Bevásárlás

Két nagy üzletlánc van. A [Minipreço](#) és a [Pingo Doce](#). Az előbbi [olcsó](#), de a választéka a szocialista időkre emlékeztet. Az utóbbi kicsit drágább, de ott meg lehet találni mindent. A Minipreçóban mindig megkérdezik, hogy van-e "kártáo miniprésszo". Bár nem rajongok az ilyen dolgokért, érdemes beszerezni a pénztárnál elhelyezett űrlap kitöltésével, mert egész jó kedvezményt nyújt. A másik elmaradhatatlan kérdés pedig a "Queres sacco?" ("Kérés szácko?"), ami a szatyorra vonatkozik. Minipreçóban 2 cent darabaja, minden máshol ingyen adják.

Nyelv, tanfolyam

A nyelvtanfolyam vége
(foto: Xepo)

Elkezdődött a 30 órás nyelvtanfolyam. Az első órán angolul beszélünk, bemutatkozunk. Van itt svéd, osztrák, görög, Belgiumba települt Hong-Kongi, gall, katalán, olasz, spanyol, német. Itt ismerkedem meg a legjobb barátaimmal. Maga az óra borzalmas: a spanyolok spanyolul, az olaszok olaszul, a tanárnő pedig portugálul beszél, mi pedig egy kukkot sem értünk, és könyörgünk, hogy közben fordítsa is angolra, valamint írja fel a táblára a szavakat, mert a kiejtésre egy percet sem pazarolt, így fogalmunk sincs, hogyan kell írni. Én 4 órát vettem még Pesten magántanártól, és az órán már nem is ragad rám több a "Como te chamas? - Chamo me Marcell"-nél. Az egyetlen jó, hogy új barátokat szerzek itt.

Albérlet

Mosógép az albérletben

Az új szomszédom, Santo felveti, hogy el kéne költözni a kollégiumból, viszont egy szoba átlag 130-180 euró + rezszi. Aztán adódik egy lehetőség, hogy 100 euróért béreljünk szobát. Igényeink nem túl nagyok, úgyhogy kivesszük felesbe 50-50 euró + 20 euró rezsziért, ami még olcsóbb a kollégiumnál is. Csakhogy a kollégiumi szobát nem lehet lemondani büntetlenül. Két hónapnyi lakbért kell büntetéstből kifizetnünk: 180 euró a szabadságunk ára.

Első éjszaka az albérletben

Végre közelebb vagyunk a központhoz, és lehet sütni-főzni. A lakás óriási: öt szoba és egy hatalmas nappali. Már csak bútort kell szerezni az üres szobába. Vettünk két borzalmasan lehasznált ágybetétet 15-15 euróért, öt euróból kijött a párna, a lepedő és a huzat, valamint kaptunk kölcsön hálószakot. Később még beszereztünk a Norte Shopping tesco-jellegű gigamarketében egy-egy fém polcot, darabját 9 euróért.

Oldalt a fotó nem vicc: kiderült, hogy nincsen "igazi" mosógép. A [Lonely Planetben](#) megtaláltuk a legolcsóbb mosodát. 3 euróért 6 kiló ruhát mosnak ki, a szárítás +3 euró. Esős heteken ez praktikus.

A vadi új second-hand ágyunk

Végre összkonfort

Tanulás

Utólag azt mondom, hogy a tárgyakat is lehet teljesíteni Portugálul. Én projekten dolgoztam. Egy webszolgáltatással megvalósított C++ verzió kontroll program írása volt a feladatom. Viszont akkor problémát jelentett, hogy MS Visual Studioban kellett dolgoznom, a megszokott Borland C helyett. Sajnos a projektvezetőmnek nem volt ideje segíteni és csak ritkán tudtam vele konzultálni. A projekthez biztosítottak a tanáriban egy számítógépet, amit korlátozott időpontokban tudtam használni, korlátozott jogosultsággal. Például a webszolgáltatásokhoz szükséges

webszervert nem volt jogom telepíteni. A terem kulcsának a megszerzése sem sikerült mindig. Problémát jelentett még az, hogy a könyvtárban nem találtam meg a számomra szükséges könyveket, amik ugyan megvoltak a szomszédos egyetemen, viszont onnan nem tudtam kölcsönözni. Az iskolának év végére elfogyott a pénze, és nem tudta fizetni a fűtést. Ezért, amikor hidegre fordult az idő, akkor 2 pulcsiban, sálban, kabátban, kesztyűben is kékre fagytam néhány óra alatt a teremben. Az utolsó hónapban pedig átalakítás miatt nem lehetett a terem használni. Végül a projekt gyengére sikerült. Notebookot érdemes vinni.

"Na és milyen volt Portugáliában?"

Jó, nagyon jó... :)